

Rotukahakka katuvaunussa

Nuorehko neekeritär nousee Duluthiin menevään katuvaunuun Superiorin kolmannelta kadulta, rakkauden kaupustelijain kadulta.

Kaikki istumapaikat ovat täynnä.

Yleensä osottavat amerikalaiset miehet kohteliaisuutta naishenkilöille tällaisissakin tilanteissa. He tavallisesti ovat joku lukevinaan jotakin, tai nukkuvinaan, tai katselevinaan ulos vauunun ikkunasta. Silloin ei tietenkään kukaan voi syyttää heitä epäkohteliaisuudesta, vaikka naisen antavatkin seisoa, sillä minikäpä he voivat sille, että he eivät **huomaa** jonkun heikomman astian siinä heidän keskellään olevan istumapaikan puutteessa.

Silloin ainoastaan, jos kyseessä oleva naishenkilö sattuu olemaan kasvojensa muodon puolesta tavallista onnistuneempi, tai jos hänen pukunsa herättää huomiota hienoudellaan — silloin saattaa sattua, että joku, elämän vielä keveältä kannalta ottava nuorukainen, tai joku höpetymsasteella oleva vanhapiika hyppää ylös ja kohteliaasti tarjoaa paikkaansa naiselle. Tällaisen tapauksen huomaavat myöskin kaikki ne nukkuvat, lukevat ja ulos-katselevat gentlemannit, joiden oli äsken aivan mahdoton huomata, että joku naishenkilö heidän lähettyvillään oli pakotettu seisomaan. Huomatessaan nyt, että nainen sai kun saikin paikan, pääsee heiltä hiljainen helpotuksen huokaus. Heistä tuntuu mukavalle, että asia näin hyvin järjestäytyi ja he istuvat nyt tyytyväisinä,

mutta kuitenkin valmiina heti syventymään lukemiseen, nukkumiseen, tai ulos-katselemiseen siinä tapauksessa, jos seuraavassa kadunkulmassa taas joku naishenkilö sattuisi katuvaunuun työntymään.

Neekerittäremme astuessa vauunuun ei kuitenkaan mitään tällaisia kohteliaisuuden osotuksia tapahtunut.

Kukaan ajatteleva nuorukainen tai höpertyvä vanhapiika ei hypännyt ylös ja luovuttanut tilaansa hänelle. Kukaan ei liioin katsonut kannattavan hänen takiansa ruveta nukkumaan, lukemaan tai ulos katselemaan.

Sillä hän oli ainoastaan neekeri.

Ja sitäpaitsi hän yhteiskunnallisen asemansakin puolesta, katsoen siihen, että hän tuli kolmannelta kadulta, oli todennäköisesti niitä naisia, joille omasta arvostaan tietoinen, kunniallinen mies, ei osota minkäänlaista huomiota koskaan muulloin, paitsi joskus öiseen aikaan, jolloin kunniallinen mies kyllä voi innostua maksamaankin viidestäkymmenestä sentistä aina dollariin saakka, saadakseen olla lyhyen ajan tuttavuussuhteissa tuon halveksitun rodun tyttären kanssa.

Mustahipiäinen tyttö asettui seisomaan keskelle katuvaunua, pidellen kiinni penkin korvasta.

Penkissä istui kaksi nuorta miestä.

He puhua mekastivat äänekäästi ja väliin pistivät lauluksi.

He olivat sievässä nousuhumalassa, kuten suuri osa "märästä" Superiorista "kuivaan" Dulut-

hiin tähän aikaan päivästä tulevasta miehistä tapaa olla. Tähän aikaan päivästä, nimittäin. Sillä nyt oli iltopäivä. Varsinaisessa sikahumalassa olevat tulevat vasta myöhemmin illalla, tuossa yhdeksän ja kahdentoista välillä, ja osa viimeainituista tulee vasta seuraavana aamuna surkeassa kohmelossa, maattuaan yön poliisiputkassa, tai jonkun kapakan takahuoneen lattialla, tai jossakin kolmannen kadun tienoilla olevassa lemmettären majassa.

Katsoen siis siihen, että suurin osa matkustajista oli miellyttävimmässä nousuhumalassa, vallitsi katuvaunussa niin sanoaksemme herkkä tunnelma.

Edellä mainitut kaksi nuorta miestä olivat onnistuneet saavuttamaan johtavan aseman reumamisessa ja sukkeluuksien lasketelemisessä.

Muut olivat miltei kokonaan antautuneet seuraamaan heidän toinen toistaan seuraavia neronäytteitään.

Heidän sukkeluutensa palkittiin yleisellä naurunhörinällä ja heidän laulunrenkutuksiinsa yhtyi ääni siellä ja täällä.

Ja kun he alottivat oikein isänmaallisen laulun, yhtyivät siihen kaikki, sekä selvät että juopuneet kuorona, jossa sävelien puhtauden korvasi monenkeraisesti äänen paljous. Kengänkoroilla polkea jyskytettiin taita lattiaan, niin että kaikesta tästä, katuvaunun pyörien jyrynän vielä säestäessä, muodostui aito-amerikalainen konsertti. Se tietenkin päättyi yleisellä käten taputuksella ja hihkumisella ja sitten kääntyivät kaikkien katseet mainittujen kuoron johtajien puoleen ikäänkuin kysyen:

— Mitäs sitten?

Samassa toinen johtajista heitti menestyksestä riemuitsevan katseen ympärilleen.

Hän huomasi neekerittären, joka piteli kiinni hänen penkinnsä korvasta.

Hän mittasi mustaa neitoa katseellaan kengistä punasilla tekoruusuilla koristettuun sametihattuun saakka.

Hänen huolellisesti ajelluilla, kaunispiirteisillä nuorukaiskasvoillaan oli lempeä ilme, kun hän sitten, mustaa tyttöä hellästi katsellen, kysyi:

— Haluaisiko neiti istua?

— Tietysti, vastasi tämä, näyttäen ihastuvan odottamattomasta kohteliaisuudesta.

Nuoren miehen kasvoille tuli huolestunut ilme. Otsa vetäytyi ryppyihin ja hän sanoi osantovaisella äänellä:

— Niin, on hyvin ikävä seisoa, mutta valitettavasti ei näy olevan yhtään tyhjää tilaa.

Jonka sanottuaan hän purshakhti nauramaan.

Nauruun yhtyivät keskustelua seuranneet katuvaunussa olijat, antaen siten tunnustuksen hienolle sukkeluudelle.

Nyt käsitti musta tyttökin mistä oli kysymys.

Häntä näytti harmittavan.

Hän puri valkoisilla hampailaan tuuman paksuista huultaan ja hänen avarat sieraimensa värähtelivät. Tuhmasti kylläkin, sanoi hän:

— Luulin teidän tarjoavan minulle paikkaanne.

— Voi helvetti! Sepäs vasta lystikäs päänäpistö oli! Huudahdi nuori mies nauraa hohottaen, jota hohotusta säestivät taas muut vaunussa olijat.

— Antaisit nyt paikkasi neidille, koska hän sitä norkoilee, sanoi toinen nuorista miehistä.

— Ettäkö sinä saisit hänet vieraaksi istumaan! Äläpäs! Näin korean tytön vieressä haluan minä itse olla.

Näin sanoen tapaili hän neekeritärtä vyötäisistä kiinni, virnuen ja silmää iskien ympärillä-olijoille.

— Antakaa minun olla rauhasa, sanoi tyttö, työntäen tungettelijan kättä pois.

— Katsohan kanaa, kun on olevinaan! nauroi nuori mies:

Kaikki tämä oli vaunussa olijosta tavattoman huvittavaa.

Konduktöörikin, hieroen selkäänsä oven pieleen, seurasi asian kehitystä hymyillen ja ilmeisellä mielenkiinnolla.

Nyt veti nuorukainen taskustaan esille taskumattinsa, ryyppäsi pullon suusta, antoi maistaa toverinsakin ja tarjosi sitten pulloa neekeritäreille.

— Otapas napsu, niin jaksat paremmin seistä.

Puhuteltu ei vastannut mitään. Hän koetti hillitä itseään.

— No, mikäs vaivaa, kun ei ryyppy kelpaa? Et sinä mistään tämän parempaa whiskyä saa, et vaikka Afrikasta saakka hakisit.

Yleisön riemulla ei ollut rajoja. Se hohotti ja hirnui. Mutta musta tyttö oli vaiti.

Näin mentiin yli siltojen. Kaikkilla oli hauskaa, lukuunottamatta neekeritärtä, joka ymmärtävistä syistä ei voinut ottaa osaa yleiseen lystinpitöön.

Ihme, ettei hän menettänyt malttiaan, iskenyt nyrkillä kiusaajaansa päin naamaa tai tehnyt jotain muuta sen tapaista.

Hän näytti välipitämättömältä, sanottiinpa mitä hyvänsä. Seisoen levollisesti, tuijottaen eteenpäin ruskeilla silmillään, kaikkien

häntä katsellessa ja nauraessa hänelle.

Lienee tottunut sellaiseen pitkään elämäänsä.

Taikka on muinoin esivanhempain selässä tanssinut orjavoudin piiska tehnyt niin syvällisen vaikutuksen, että se tuntuu vielä jälkeläisissäkin, pakottaen nöyrästi alistumaan valkoisen, sivistyneen rodun solvauksiin. Ei uskalla masennettu orjaveri kiukkuun kuohahtaa.

Nyt rupesi nuori mies silittelemään mustan tytön nukkavieraan päällystakkia.

— Kaunis nuttu, vaikka ei aivan niin musta kuin nutun omistaja, jos nimittäin neidillä on oma nuttu päällensä, jutteli nuori gentlemanni.

Neekeritär ei ollut tästä välittävinään, vaikka mietelmä muissa vaunussa olijosta herätti suuremmissa iloisuutta.

— Kuulehan, jatkoi amerikalais-nuorukainen taputtaa läiskäyttäen tukevaa reittään, — sinä voisit kyllä istua tähän minun syliini, jos haluaisit. Kyllä siinä kelpaa istua, koetahan!

Lähestyttiin kulmaa, missä katuvaunu kääntyy Duluthin valtakadulle.

Nyt tapahtui jotain odottamatonta.

Neekeritär kumartui kiusaajansa puoleen.

Kaikkien katsellessa kiersi hän vasemman kätensä äkkiä nuorukaisen kaulaan, otti oikealla kädellä häntä leuasta kiinni ja väänsi hänen kasvonsa ylöspäin.

Ja ennenkuin tästä nopeasta otteesta hölmistynyt nuorukainen ehti mitään tehdä puolustussekseen, oli neekeritär, siinä kaikkien nähden, painanut rehevät huulensa nuorukaisen suulle.

Moiskis!

Se oli mahtava pusu!

Raikkaasti nauraen, valkoisten hammasten kiiltäessä täydessä loistossaan, riensi hän samassa ulos katuvaunusta, joka juuri pysähtyi.

Ja nyt sitä vasta naurettiin, mutta nyt naurettiin nuorelle gentlemannille. Suorastaan ulvottiin ja hurrattiin.

Suukkosen saanut nuorukainen ponnahti seisaalleen, syleksien ja töpehtien ja pahasti suutaan vääristellen, mikä yhä lisäsi iloa katuvaunussa.

Kiukuissaan heristi hän nyrkkiään neekerittären jälkeen, sähisten hammastensa raosta:

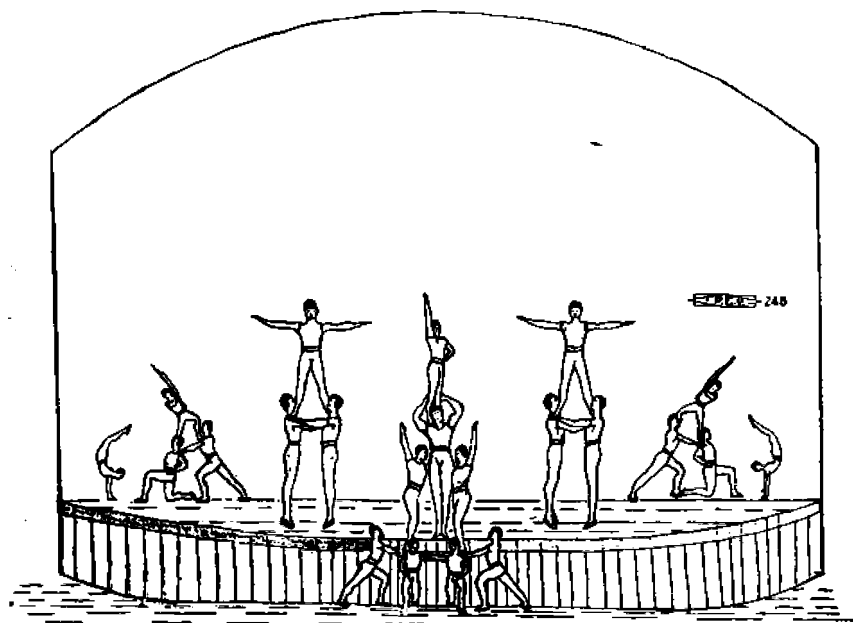
— Voi sinua nartun pentu, mitä teit!

Alex S.

Voimistelu ja Urheilu

Pyramiidikuvaelmia (No. 8 ja 9)

Kuvaelma No. 8 voipi rakentaa myöskin yksinomaan näyttämöllä siltämällä keskiosaa taaksepäin. Ei tosin silloin näytä niin korkealta kuin osittain lattialla.